

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od pozwanego T. P. kwoty 5 127,54 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie od kwoty 4 673,75 zł od dnia 5 września 2019 r. i zasądzenie kosztów procesu podnosząc w uzasadnieniu, że w dniu 3 marca 2005 r. powód udzielił pozwanemu kredytu w ramach umowy o przyznanie limitu kredytowego i korzystanie z karty kredytowej nr (...), w ramach którego pozwany otrzymał limit 5 000 zł. Strona powodowa podała, że pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu zgodnie z comiesięcznymi wyciągami, pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty wykorzystanego limitu zgodnie z otrzymanymi wyciągami i z tego względu umowa została mu wypowiedziana.

Od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany wniosł sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa, zakwestionował powództwo w całości co do zasady i wysokości.

W odpowiedzi na pozew strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko i wskazała, że roszczenie nie jest przedawnione, a wypowiedzenie zostało dokonane pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. i stało się wymagalne z dniem 1 września 2019 r.

Pozwany w piśmie z dnia 18 marca 2020 r. podniósł, że sama umowa z 3 marca 2005 r. nie może dowodzić istnienia materialnoprawnej podstawy roszczenia oraz jego wysokości, a nadto nie została przedłożona umowa agencyjna z 30 listopada 2000 r., na podstawie której istniała możliwość reprezentowania strony przeciwnej.

Sąd ustalił stan faktyczny:

W dniu 3 marca 2005 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. reprezentowany na mocy umowy agencyjnej z 30 listopada 2000 r. przez (...) S.A. z siedzibą we W. i pozwany T. P. zawarli umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej, na podstawie której pozwanemu przyznano limit kredytowy do kwoty 5 000 zł. Umowa miała charakter odnawialny, a pozwany mógł wykonywać transakcje gotówkowe i bezgotówkowe do wysokości przyznanego limitu, a jednocześnie obowiązany do spłaty wykorzystanego limitu w terminach i kwotach wskazanych w wyciągach

Dowód: umowa o przyznanie limitu kredytowego – k.29, regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego – k.35 – 40, wykaz transakcji i operacji z karty kredytowej – k.14 – 21 verte

Pozwany w 2018 r. zaniechał dokonywania wpłat kwot minimalnych.

Dowód: zbiorcze zestawienie wyciągów – k.13 verte - 14

(...) S.A. reprezentowana przez pracownika M. M. pismem z dnia 17 kwietnia 2019 r. wezwała pozwanego do uregulowania niespłaconych należności banku, a pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. skierowała do pozwanego wypowiedzenie umowy kredytu nr (...) z dnia 3 marca 2005 r.

Dowód: pismo z dnia 17.04.2019 r. – k.42, wydruk śledzenia przesyłek – k.44, pełnomocnictwo – k.26, wypowiedzenie umowy kredytu – k.41, wydruk śledzenia przesyłek – k.43

Strona powodowa wyliczyła zadłużenie pozwanego ma z bliżej nieokreślonego tytułu na kwotę 5 127,54 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku – k.28

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Strona powodowa nie wykazała swej legitymacji procesowej czynnej.

Skoro z umowy z dnia 3 marca 2005 r. wynika, że pozwany zawarł umowę z (...) Bankiem S.A. z/s we W., zaś strona powodowa w uzasadnieniu pozwu i odpowiedzi na sprzeciw wskazywała, że pozwany zawarł umowę ze stroną powodową. Twierdzenia tego szerzej nie rozwinęła, choć z umowy o przyznanie limitu kredytowego to nie wynikało. W tym zakresie strona powodowa powinna przedłożyć albo umowę łączącą pozwanego z (...) S.A., albo dokument, z którego wynikałoby, że jest następcą prawnym (...) Banku S.A. Tymczasem z przeprowadzonych dowodów wynika, że pozwany w dniu 3 marca 2003 r. zawarł umowę z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W., a obecnie z żądaniem wystąpił (...) S.A. z siedzibą we W.. Nie żadnego dowodu, który wykazałby z jakiego względu doszło do takiej sytuacji.

Zwrócić należy uwagę, że strona powodowa opierając się na przepisie art.68 2 k.p.c. i 68 § 1 k.p.c. w zakresie wykazania osób uprawnionych do reprezentacji strony powodowej i udzielania pełnomocnictw istotnie nie miała obowiązku dołączać odpisu KRS i sąd zbadał kwestie procesowe w zakresie skuteczności umocowania pełnomocnika procesowego. Jednak w kontekście przedmiotu sprawy, a więc materialnoprawnej podstawy roszczenia, dokument ten był niezbędny. Dokument taki powinien być dołączony jako dowód w sprawie, w dwóch egzemplarzach, by pozwany również mógł się z nim zapoznać. Podkreślić należy, że pozwany zarówno w sprzeciwie, jak w piśmie z dnia 18 marca 2020 r. kwestionował zasadę swej odpowiedzialności. Nie jest rzeczą sądu domyślać się, czy strona powodowa jest następcą prawnym pierwotnego wierzyciela, ponieważ z art. 6 k.c. i art.232 zd. 1 k.p.c. na stronie powodowej spoczywają określone obowiązki dowodowe.

Z tych względów sąd oddalił powództwo.

Niezależnie od tego wskazać należy, że pozwany podnosił brak przedłożenia umowy agencyjnej, strona powodowa na to nie zareagowała, choć w związku z brakiem legitymacji procesowej czynnej okoliczność ta pozostaje bez znaczenia dla sprawy.